פרשת תורה – האזינו תשפ"ה

1. "ה' שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך".

בקריאת התורה בשבת שעברה, בפרשת "וילך", קראנו את הפסוק: "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני-ישראל, שימה בפיהם למען תהיה השירה הזאת לעד בבני-ישראל". על פסוק זה, רש"י מציין שהכוונה היא לפרשתנו – "האזינו השמים ואדברה וכו'".

~~אבל יש כאלה שלוקחים את הפסוק הפרשתי: "לכו נרננה לה' נריעה לצור ישענו" וכו' – ומבינים משם ואילך את כל השירה הזאת כ"האזינו"~~

אבל באמת, מסכת "סופרים" פרק ג' אות ו' – על הפסוק "לכתוב לכם את השירה הזאת" – מלמדת אותנו שהכוונה היא לכתוב את השירה הזאת לעצמנו, ולא לכתוב אותה בספר תורה כולה.

על פסוק זה, רש"י מציין שהכוונה היא לפרשתנו – "האזינו השמים ואדברה וכו'".

עוד פסוק שמדבר על השירה הזאת הוא פסוק ל"א בפרק ל"א: "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני-ישראל, שימה בפיהם למען תהיה השירה הזאת לי לעד בבני-ישראל". על פסוק זה, רש"י מציין שהכוונה היא לפרשתנו – "האזינו השמים ואדברה וכו'".

ו"ו בלשון תורה כל מקום שהוא כתוב הוא מחבר ענין לענין. אלא כאן הוא מתחיל ענין חדש לגמרי. ולכן, אין לנו ברירה אלא לומר שהכוונה היא שמשה רבינו כתב את השירה הזאת בספר תורה בפני עצמו, ולא בספר תורה כולה.

ישנן שתי סיבות עיקריות שמשה רבינו כתב את השירה הזאת בספר תורה בפני עצמו, ולא בספר תורה כולה. הסיבה הראשונה היא שמשה רבינו רצה שהשירה הזאת תהיה עוד יותר מובלטת בתוך התורה. הסיבה השנייה היא שמשה רבינו רצה שהשירה הזאת תהיה מובלטת גם עבור בני-ישראל והדורות הבאים לפרש ולהסביר אותה כך, שהיא תהיה עוד יותר מובלטת בתוך התורה.

אך, כיון שהשירה "האזינו" נפתחת במילים: "האזינו השמים ואדברה" – ה"ו' רוצה לחבר ענין לענין – ישנה אפשרות שמשה רבינו כתב את השירה הזאת בספר תורה כולה, ולא בספר תורה בפני עצמו – למען הקדש.

בראש הקודש – ארץ ישראל – מצבעה על מהות, על שאיפה.

אלא, אין להבין מכך ~~ש~~שלמות כזאת ית"מ – לא ברור היאך כולו, דבר מה ברור לנו, נצרנו. ומשם אבינו לא אבל א"ז סיועה.

כך שלמות, בזכות הקדוש – יום הכיפורים – פנינו לה' בקשות ותחינות שהוא יסלח לנו ויעזור לנו בעמידתנו להיאץ לשלמות הכוללת. יש בינינו יהודים שאינם שומרים מצוות במידה הרצויה על-אף תשובות הארץ והיום בע"ה. יש יהודים שמקפידים מאד על מצוות התורה, אך טרם הגלו את עצמם להשתקע בארץ הקודש יחד עם היתר שכן בארץ. ויש בינינו מלך מעט ישבול שאוד שומר על מצוות, כולן בארץ הקודש אך שוכחים שהם תלוי מעט ישבול. כל אחת ~~לכל אחד~~ מ-3 הקבוצות הללו שומה קטן על כתף או על כתף מה שלמות אבל תסר בכל אחד ואחד מאיתנו משהו.

כדי מיוחד שאניל יתקנו לעזור להשיג את השלמות הכוללת הוא שימוש בשעון הקדוש – שעה הלבנה. ~~על-על~~ על-על שלכן בסיכון שלם הפלות שלנו בכל ארצות בעולם מיבין (ית"מ) בדיוק שהאחר בשעון הקדוש, הן הן בתובות בשעון מן – ומשם יש דברים, כמו ברכת כהנים ברוחניות שהוא סוד המינוך: דת, בנ', כי הוא נפעל ~~ב~~ כפ' פעולתו, ויהי בו הכל שתשובתו תמיד מתשיג שהוא עומק נושם ... ואחרי הפעולות נמשכים הלבבות.

ואולי התיתם סובר על השיבות של שימוש בלשון הקודש: וַיַּעֲשֵׂהוּ
את בדבר למצב בַּיַּבָּשָׁה המלך. מלך כשר ובמ אינו מנהל את
עסקי הממלכה בשפה כלה אלא שפה שאורה בבי"ו. תקט"ם וַיַּעֲשֵׂם
הכרונה לשם, מסמכים – כולם בשפת האדונה – שפת המלוכה.
אין איך על אחת כמה וכמה לגל מתאים להשתמש בשפה
כלה בלשונה לפני מלך מלכי המלכים. לשון הקודש היא שפו.
בה, היא מַיַּבֵּר אל נ'ו'ו, בה, היא כתב את התורה. אילה
היא ברמא את העולם וכו'. ולכן, עברית היא השפה שבה
נוכל לקשר אל אבינו מלכינו בתפילותינו, בבקשותינו ובברכותיו.
בלה"ק
לעוך כמה ימים ניכנס לסוכות שאנחנו מצים להקיפן
בימים אלה. יש בין ישיבה בסוכה ומצות "שבת הארץ קשר
מיוחד. כותב הת"ז ש"ש הרבה פעמים בינהן ואפשר ללמוד
ממצוה אחת על המצוה הנשנה.

2 המצות הללה – סוכה ו"שבת הארץ – הן הית יחיד
שיהודי מקיים אם על אופן. הת"ז מסיק שכאן שסוכה
ישנו בין של "תַּעֲשֶׂה ולא מן התשו:" כלומר, שצריכים להתבונן
בשעת הע"ה שהסוכה היא הִיא, ולא לעשות פסילה ואח"כ
להכניס אותה, אם במצות "שבת הארץ יש לעשות קנין על-ג'
"סורין ומסירות נפש ולא לתכות בתוסר מתש למאולה מן הש"ס.
את הדרכים שבה נוכל לעשות, ה"ו לזכור אודות נאותה
לשימוש בעבודת – שנוכל יַעֲבֹד בה אם לא קשה את משעבד –
בחַבָּה המלך.

ואם פתחנו בנושא הדיבור, כדאי אני לס"ם

בנקודה אחרת.

סמ"כות של הפרשות ההתנועות של התורה ~~[illegible]~~
אינה מקרה - אין לה מספיק יתרון ולהתבלע ולבילך
בלשון ניקוד - עם כל המשמעות מכך. אין לה מספיק
שונים להשתמש בה כמו יתרון אין עם כתיבתו.
אם אנחנו באמת שואפים לשלמות - עלינו אחד
יותר
"מי כעמך ישראל - גוי אחד בארץ"
עלינו להמשיך עם הקישור - כי הרי כתוב:
"ואנכי לא - ואמר הבריה"

שבת שלום
ומתוק שמח.

כשאתם לומדים תורה של פר' האזינו תשע"ה

1. למה קוראים פרשה זו פר' האזינו ? ← ניתן שתי תו"מ סיכום

2. ר"ל מדוע מעשיהם הוו ע"מ ג"ם הבל לפנינו, ומדוע האלקים שה"ו שתי
מן ההבנה ג"ן כי, הכל הבל, לגבי נשמה שהורה שה"ו
שאלה עתיד ניתן דין, את שאתון לפני כסאו כבדיך

3. סוף דבר הכל נשמע, את האלקים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם.

4. וילך: ואזה כאבו לכם ...
(שירה ← כל התורה)

5. כשאה שבה ע"ו כתובה — מה משמעותה של הפרשה? סנקר

6. רמב"ם — ג' שה, אות ← אמונה

7. תחת סנדר - " שע"ה ← אורחנו של העולם

8. פשוטה לשונה ← כדי להבדיל את התורה, המוסר ו-
שלנינו עם אחר ונאמנות ע"ה בניגוד
לאורחנו של העולם.

9. מאמי' שורה

10. סוד מתינוק - כיצד בפרק ע"ה מתש'ו

11. ע' כלפי שמול - פוי אות בורח